

Előzetési árak:
 Egész évre . . . 4 ft.
 Félévre . . . 2 ft.
 Negyedévre . . . 1 ft.
 Megjelenik a lap hetenkint
 vasárnap, egy iven.
 E lap szellemi részét illető
 közlemények a szerkesztő-
 séghez, a pénszámlamények
 a kiadó-hivatalhoz külden-
 dők.

Szentési Lap.

Vegyes tartalmu hetiközlöny.

Hirdetési árak:
 A három hasábra teljes
 petitsorért egyszeri hirdetés
 nál 18 kr., a két hasábról
 12 kr., az egy hasábról
 6 kr. számítatik.
 A „Nyilt-tér”-ben a három
 hasábról petitsor igtatásdíja
 15 kr. o. é.
 Bélyegdíj minden egyes be-
 igtatásnál 30 kr.
 Bérmentetlen levelek nem
 fogadtatnak el.

Egy fontos egyezségről.

Nincs kérdés, mely utóbbi időben nagyobb körben és mérvben érdekes volna, mint a Tisza-szabályozás ügye; nálunk is élénken foglalkoztatja ez éppen most nemesak a közvetlenül érdekelt birtokosokat, hanem a város minden egyes lakosát, mert érezzük, hogy intézkedéseket kell tennünk a jövőre nézve. Csak hogy ennél többet azután nem is érezzük. Nem érezzük, hogy fizetnünk kellene, nem, hogy főnn kell tartani azt a társulatot, mely minket főnn tart.

A bökény-mindszenti Tisza-szabályozó társulat oly téren áll ez idő szerint, melyen nagyon rövid ideig tarthatja magát, a várakozás terén. Egy ilyen társulat mindig türelmetlen a várakozásban, különösen, ha még a várakozás alatti időre sincs ellátva a legszükségesebbekkel.

A társulat multikori közgyűlése, mint említettük volt, még egy végső kísérletet határozott tenni az ártérfejlesztésnek békés úton való körösztülvitelére. Elismerjük, hogy nagyon szép dolog az egyezkedés minden körülmények közt, de hogy itt célhoz fogva vezetni, azt nem hiszszük.

Az ártérfejlesztés kérdése főnnforgott már akárhányszor auélkül, hogy eredménye lett volna. És valjon miért nem lett? — Azért, mert az alkudozó felek egyikében sem volt elég méltányosság és belátás. Pedig a méltányosságra van itt szükség leginkább. Nincs olyan dolog, melyben a nézetek és vélemények elfogultabbak és ennek folytán igazságtalanabbak lehetnének, mint éppen ebben, hol a kérdés eldöntése többnyire érdekelt kezekben van.

Évek óta vitatkozunk a fölött, hogy bizony csak meg kell ott fizetni a gáttiltséget mindazon területek után, melyeket a társulat tényleg védelmez, de mikor arra kerül a sor, hogy no hát

fizessünk, illetőleg kötelezzük magunkat a fizetésre, akkor elnapoljuk az ügyet és csinálunk hosszú betegséget ott, ahol egy vaskos operáció azonnal és gyökereesen segítene.

És erre a vaskos, lehet fájdalmas operációra most nagyobb szükség van, mint valaha. Eddig, rendes vizállások mellett, csak tengethette a társulat életét, évről-évre, de lassacskán, apró lépésekkel jutván közelebb a tarthatatlanság állapotjához. Hanem az idén, mikor egy vizes évad terhei és költségei fölértek hat másikéival, mikor oda jutottunk, hogy a réti birtokosok földjeinek minden holdjára 10 ft gátteher esik, — nem lehet a megoldást tovább halasztani, jobb utat kell választani a mostaninál.

Mi azt gondoljuk, hogy amennyi veszedelmet és költséget okozott az idej ársvizveszély, azzal némileg arányban áll a tanulság, melyet belőle meritettünk és mely szerint tagadhatatlan, hogy a Tisza-szabályozó társulat azon 20,000 hold területtel, mely után illetséget szed, képtelen magát tovább főnn tartani. Ebből a tanulságból természetesen következik a másik, hogy tehát az ártér fejleszteni kell s megadni a társulatnak a lehetőséget arra, miszerint, a birtokosság méltányossága folytán, maga is mindenkor megállhasson a méltányosság korlátain belül.

Mindehhez nem szükséges egy csöpp bosszorkányság sem. Mérlegeljük meg a folyó évi vizveszély nagyságát, vessünk számot a fenyegetett területekkel s adjuk meg mindenkinek a magát, osszunk meg a terhet igazságosan!

Attól kell azonban tartani, hogy nem lesz így. Félni lehet, hogy az alkudozó felekben nem lesz annyi önmegtagadás, amennyi e nagy kérdés sikeres megoldásához okvetlenül szükséges. Előrelátható akadályként tűnik föl az egyezkedő

birtokosok azon iránya, mely szerint egyik a másik rovására szeretné saját előnyét biztosítani. Mar pedig ilyen úton csinálhatunk új zavarokat, megbuktathatjuk a társulatot és fölidézhetjük a kényszerűt fölsőbb beavatkozás szükségességét és hátrányait, de nem léphetünk méltányos egyezésre, nem intézhetjük el ügyünket kölcsönös megalégedésünkre.

Még most van választásunk a békés vagy pörös elintézési mód között. Mi azt a tanácsot adhatjuk jó lelkiismerettel, hogy válaszszuk az előbbit. Az ártérfejlesztés ügyében kiküldött bizottság is ezt ajánlja a közgyűlésnek, föltéve, hogy a többi községek és birtokosok is bele- mennek az ártérfejlesztésbe.

Ezekhez a többiekhez van tehát még szavunk. Az, hogy ne rontsák le az utolsó békés kísérlet sikerét kicsinyes okokból. Álljanak, ve- lünk együtt, a méltányosság és önmegtagadás terére, s egyenlitsék ki az ártérfejlesztés régen sürgetett kérdését oly módon, melylyel minden fél megalégedhetik, mely a positiv igazságnak leginkább megfelel. K.-i.

Szegedről.

(K. Zs.) El lehet mondani, hogy a mult hét óta Szeged, az alföld legnagyobb városa, képezi Magyarország központját, ahova összesereglettek és még folyton sereglenek az egész országból. E sokadalmat részint az ott tartott országos dalártnepély, részint a *Dugonics szobor leleplezése* okozta, mely ünnepélyessé- gekre a kíváncsiak egész özöne látogatta meg Szeged- et, részint és főként pedig az országos kiállítás.

Ez az, amiről mi is szólni akarunk. F. hó 20-án nyitattott meg a kiállítás kellő ünnepélyességgel, mely alkalommal Simonyi Lajos báró, közigazdasági mi- niszter ur igen sikerült beszédet tartott.

Maga a kiállítás fényesen sikerült. Azok, kik kételkedtek a magyar ipar életképességében, kik elég hazafiatlanok voltak külföldre vinni a magyar pénzt olyan cikkekért, melyeket itthon is éppen oly jó, vagy sokkal jobb minőségben megkaphattak volna, — most meggyőződhetek, hogy nekünk is van erőteljes iparunk,

TÁRGA.

A körtefa tetejében.

Soh'se fogom életemben
 Azt az estét elefedni,
 Midőn egyszer szomszédunkban
 Fára másztam körtét osenni.
 Pedig már nem voltam gyermek,
 Udvarolni kezdtem szépen:
 Mégis oly jól érzem magam
 A körtefa tetejében.

Attól nem is tartottam, hogy
 A lopáson rajta kapnak,
 Kinek Krisztus a barátja:
 Üdvözölni könnyű annak.
 Nekem pedig Krisztusom volt
 A szomszédunk lánya régen.
 No de jól is érzem magam
 A körtefa tetejében.

Csendes est volt, ép aminőt
 Egy ábrándos lélek áhit:
 Nem lehetett hallani, csak
 A lombok lágy suttogását.
 A csillagok rezgő fényben
 Tündököltek fenn az égen —
 És én úgy elábrándoztam
 A körtefa tetejében.

Hát egyszer csak álmainkat
 Czuppanó nesz ütze széjjel.
 — S angyalomat kellett látnom
 Lent egy ifjun osüggni kéjjel!
 ... Ajtó nyílt... s a két madár
 Tova röppent ijedtében.
 — Engem pedig fölön csíptek
 A körtefa tetejében.

PÓSA LAJOS.

A pásztor kedvese.

— Beszély. —

Irta: Sina Ferenc.

Most aztán nem tudtam, hogy mit tevő legyek. Ha a sors jóakaróm lelt volna, akkor távoznom kellett volna városomból, de amint mondják: „ha veszni indult, hát veszessen!” — Így volt az velem; az a gondolat született meg agyamban, hogy: ha már nem va gyok szolgálatban, legalább a legnagyobb munkaidőt nem fogom tétlenül elhenyélui, napszámos leszek, míg a nyomtatás tart, azután meg az is kóválygott fejemben, hogy: vajon nem volna-e jó utána látni, kitudatni, hogy ki követte el velem ezt az istentelen tettet, azután meg . . . azután meg, . . . volt nekem a fejemben mil- lió gondolat. — Így értem be a városba s foglaltam helyet a többi piaci ácsorgó között; nem kellett sokat várakoznom, igaz hogy a körülöttem lézengő csöcselék között nem volt hozzám fogható legény, legalább min- den porcikám elárulta, hogy nem azért állok itt még délután is, mintha korábban el nem szegődhettem volna, ha ugyan reggel érek a piacra.

Délután négy óra lehetett, midőn egy őszbefor- dult, komoly ember jött hozzám.

— Te is el akarsz szegődni, szögám?

— El.

— Hiszen te juhász vagy, mondá kalapomra s a kezemben levő kampóra tekintve.

— Eddig az voltam, de azért értek becsületesen minden paraszti munkához.

Az ember gondolkozni kezdett, beláttam lelkébe,

s érztem, hogy amiről ez ember gondolkozik, nem vár nagytámasra.

— Nekem kell napszámos is, de jobban kell egy ember, ki juhokkal tud bánni, de az jutott jelenleg eszembe, mondá komolyan a gazda, hogy a jó cselédet nem ilyenkor szokták fogadni, mert minden habozás nélkül akarok szólni, a jó cselédnek csak újévkor akaszt- ják nyakába az uti cédulát.

Elmondtam ezen embernek, hogy mi történt velem. Emberem meg volt lepette, megbotránkozva mondá: de hát miféle gazember garázdálkodik ezen a tájékon, his- zen ilyen forma dolgok napirenden vannak mai napság?

Elég az hozzá, hogy csakhamar létrejött köztünk az egyezés s csak ennek megtörténte után mondtak meg egymásnak nevünket. Az embert, ki megfogadott, Édes Istvánnak hívták. Nagyon különös érzés lepett meg, midőn meghallottam ezen nevet, önkénytelenül a piros almára gondoltam, melyből még mindig volt egynehány. — E véletlen fordulatot, — mi most átka életemnek — azou pillanatban ritka szerencsémnek tar- tottam. Jajcsa jelent meg lelkem előtt aranyos, mosolygó arcával.

Édes István uram a piacról egyenesen a tanyára vitt. Utközben megemlíté, hogy volt neki juhásza, de azt hűtlensége miatt kénytelen volt elküldeni s még azt is megjegyezte, hogy ő ezt az embert tartja a vi- déki garázdálkodónak.

— Milyen ember volt az, gazdaram? kérdém.

— Az ember van már ötven éves kis alacsony termettel bir, de két akkora emberben sincs annyi hű- ványság.

Helyi hírek.

— *Tisztelettel hozzuk lapunk olvasó-közönségének tudomására, hogy a „Szentesi Lap” jövő számjától kezdve, Sima Ferenc és Kovács Pál urak szerkesztése mellett fog megjelenni.* A kiadó.

* A megyei árvízkarosultak javára ma este tartandó táncvigalomra még egyszer felhívjuk a közönség figyelmét.

— Vettük a polgári iskola 187 $\frac{1}{2}$ -tanévi tudósítását, melyből kitűnik, hogy ezen intézet mindazzal el van látva, ami tanerőkből és eszközökből szükséges arra, hogy edjének teljes mértékben megfeleljen. Kevésbé kielégítő a tanulók száma, mely bizony három annyi is lehetne; a múlt tanévben összesen, tehát mind a hat osztályba járt 133 tanuló, amiből, ha Szentese város lakosságához arányítjuk, kitűnik az a szomorú tény, hogy még nem igen fogjuk föl a középsikolák hivatását. Aránylag még sokkal kielégítőbb a növendékek száma a bolg. leánytanodában, melynek két osztályát 47 növendék látogatta; hanem még ez sem elég kedvező eredmény és óhajtanó, miszerint ezentúl minél többben vegyék igénybe a polgári életre is annyira szükséges kiképzést nyújtó eme tanodát.

— A helybeli gymnasium tanfolyammal egybekötött polgári fitanodába a beírások f. évi auguszt. 31. és szept. 1. 2. napjain eszközöltetnek a túl a Kurcán levő iskolai helyiségben, délelőtt 8–12, délután 2–5 óráig. Azon tanulók, kik az intézetnek már tagjai voltak, előmutatandó „Tudó-itásaik,” kik pedig még tagjai nem voltak, „Iskolai bizonyítványaik” alapján iratnak be. Az I-ső osztályba félévetnek oly tanulók, kik 4. elemi osztályt jó sikerrel végeztek, s erről bizonyítványt mutatnak föl; ellenkező esetben féléveti vizsga alá vétetnek. Az újonnan belépők szülőik vagy gyámjaik kíséretében tartoznak jelentkezni. Beírás alkalmával a félévi tandíj, azaz 2 frt és az újonnan belépők által 50 kr. beírási díj fizetendő. A polgári leánytanodába a beírások ugyanazon napokon és feltételek mellett eszközöltetnek a polgári leánytanoda helyiségében. Szentesen, auguszt. 25. 1876. Zolnay Károly, igazgató.

* Dalárdánk is visszatért Szegedről a nélkül ugyan, hogy díjt hozott volna, de mégis azon bizonyosságban, miszerint földadatát becsülettel oldotta meg. A szegedi országos dalárünnepély alkalmából megjelent „Emléklapok” birálatában következőket írja: Hét óra után megnyílt az emelvény elválasztó fala, s a sorshuzás szerint első volt a szentesi dalegyület. Aki tudja azt, hogy mily nagy földadat egy még eléggé el nem helyezkedett roppant közönség figyelmét lekötöni: az a szentesiek helyzetét éppen nem irigyelhette. De mindamelllett azon lelkes kihívást, mely a versenydarab előadása után fölhangzott, a szentesi dalárda méltán kiérdemelte. A műsorozat 2-ik szakaszában fölvetett Huber „Szabadságszél”-ával, mely igen hatásos műnégys, nem kevesebb elismerést vívtak, ki, s Jóó Károly ügyvezetésével a Kolozsvárott éjtett esorbát teljesen helyreállították.

* Kutas Imre, helybeli földművelő a szegedi országos kiállítás bíráló bizottságának tagja lett, meny nyiben a 16-ik csoport bírálói közé póttagnak választott meg.

* Mi szentesiek elég szép számmal vagyunk képviselve az országos tárlaton helybeli kiállítók által, kiknek egy része még kitüntetésre is okvetlenül számot tarthat. Mint a szentesi iparkészítők között legszebbet, meg kell említenünk Pap Károly helybeli asztalos-segéd egy asztalkáját, mely valóságos kis remekmű a maga nemében, ha a rá fordított munka kifogástalan voltát tekintjük. Csak egy hibája van, az t. i., hogy ára 80 frtra van téve, amennyit bizony ritka ember ad meg ilyen kis butordarabért.

— Jutalomjátéka lesz csütörtökön, e hó 31-én Dezső Ödönnek, a szintársulat egyik elsőrendű, kedvenc tagjának. A jutalmazandó ez alkalomra tehetségének, tanulmányainak és törekvésének megfelelő darabot: „Vid és a tűzimádó pogány magyarok” című eredeti drámát választá, mely darab pár nap előtt a budapesti nemzeti színpadon is föl lévén elvénitve. Csak Dezső fáradhatlan buzgalmát és sokoldalú tehetségét méltányolja közönségünk, ha a jutalomjátékot tömeges pártfogásával tiszteli meg.

— Heti műsorozat. Vasárnap, 27-én, népelőadásul, leszállított helyárrakkal, bérlétszűnetben: „Lumpácus vagabundus, vagy: a három jó madár,” énekes bohózat 3 fölvonásban, a címzerepekben Tokayné, Krecsányiné és Dálnokynéval. Helyárrak ez előadásra: elsőrendű páholy 3 forint, másodrendű páholy 2 frt 50 kr., zártszék 40 kr., tanuló- és gyermekjegy 20 kr. Karzat 15 kr. Kedden, 29-én, bérlétfolyamban: „Az új emberek, vagy: az első izraelita képviselőjelölt,” eredeti romfölvonásos vígjáték; szerdán, 30-án bérlétfolyamban: „A saragossai fecsegők,” nagy operette 3 fölvonásban; csütörtökön, 31-én, Dezső Ödön jutalomjátékul, bérlétszűnetben: „Vid és a tűzimádó pogány magyarok,” eredeti történeti népies dráma kardalokkal 4 fölvonásban Szigligetitől; szombaton, september hó 2-án, bérlétfolyamban, új díszletekkel: „A vízözön, vagy: Noé bárkája,” ó-testamentumbeli eredeti vígjáték, énekekkel, három fölvonásban.

* Színházi újdonság az is, hogy a héten megszünt a fölvonások közötti zene. Nem azért, ami még valamennyire jogosult volna, hogy az igazgató csekély bevételeiből nem akarná vagy tudná a zenészek fizetését fűződni, hanem, mert a zenész uraknak, ki tudja miért? — nem tetszik muzsikálni. Nem akarjuk kutatni, valjon tudnának-e a zenészek a színiigazgató ellenében valami okot fölhozni, amiért a lantot letették, de, minden további nélkül, megkiványuk tőlük, hogy a közönség iránti tekintetből ne strickeoljanak tovább. Mert bekövetkezhettek ma-holnap, hogy az ősi erényekben

hogy nem kell szükségleteinket máshonnan fűzőzni. — Mig a nagy közönség ámulva áll meg az egyes csoportoknál, addig az iparos, a munkás megelégedést és új erőt, bátorságot merit ahhoz a küzdelemhez, melyet, szemben a külföld iparával, előhaladottságával, ki kell állania.

A szegedi országos ipar-, termény- és állatkiállítás egészen véve Magyarország diadalát jelenti, melyet dicsőségesen kivívott, határozottan megcáfolván azt a föltevést, mintha mi csak a szűbhőködés emberei volnánk. Örömmel és benső megelégedéssel tekintünk e tárlatra, melyben ki van fejezve haladásunk lehetősége, melyben le van téve az ország jövő boldogságának biztosítéka, bahogy föl tudjuk használni a gyakorlati életben is mindazon előnyöket, melyeket részint a természetnek köszönhetünk, részint pedig a magunk igyekezetének.

Nekünk ilyen szempontból kell tekintenünk a szegedi kiállítást, ha nem akarunk még most is a kicsinylés hibájába esni, mely a magunk műveivel szemben rendszeren szokásunk. Ezen szokásunk tudatában mondtotta bizonyára a földművelés, ipar- és kereskedelmi miniszter ur is megnyitó beszédjében, hogy: „elfogulatlanul és részrehajlatlanul vizsgáljuk a kiállított tárgyakat, és ne kicsinyeljük azokat csak azért, mert hazaiak; így, ha önmagunké, meg fogjuk becsülni önmagunkat, be fog teljesülni rajtunk a közmondás: Segíts magadon és az isten is megsegít.”

A kiállítás részletes ismertetésébe nem igen bocsájtkozhatunk, mivel egész lapokat kellene megtöltenünk csak a nevezetesebb csoportok felsorolásával is. Adandó alkalmakkor azonban nem fogjuk elmulasztani egyes gyűjteményes kiállításokat méltatni, annyival inkább mert, az ilyenek rendezése jövődöben nekünk is, másoknak is követésre méltó példa gyanánt szolgálhat.

Ha azt akarunk meghatározni: kié az érdem e kiállítás rendezésében és sikeresítésében, meg kellene említenünk Szeged város lelkes polgárainak egy jó részét, meg azon hazai iparosokat és gazdálkodókat, kik készítményeik és terményeik kiállításával hozzájárultak az egészhez, meg a tevékeny főispánt, mint a kiállítási nagy bizottság elnökét, stb. De ami a legközvetlenebb tevékenységet, magát az egész kiállítás gyakorlati körszétülvélelt illeti, ebben tagadhatatlanul legnagyobb érdeme van első sorban Bakay Nándornak, a végrehajtó bizottság elnökének, ki — mint az „Aif Iparlap” írja — hetek, hónapok óta a kiállítási épületben lakik. Az volt legutóbb az ő otthona, az ő hajléka, az ő családja; üzletét nem ismerte, csak a kiállítás eszméjének élt, csak azért lelkesült, tett, fáradozott, rendezett, mert a rendezés és beosztás nagy műve, mely a kiállítás látható, mind az ő tervezése nyomán készült. Ő vezette a végrehajtó bizottságot és a bizottságban derék közkatonákra talált, kik egy-egy vezérnek is beállított volna. Az ő érdemeit különben ismerjük mindnyajon és nem kell azokat részletezni. E kiállítás körül kifajított páratlan tevékenysége biztosítja számára az ország iparosainak még nagyobb becsülését.

Másodsorban nagy érdeme van e kiállításban, Bakay mellett, a kiállítási titkárnak, Gelléri Mórnak, ki híven osztogott az elnökkel a nagy munka minden terheiben és ki hónapok óta éjjel-nappal fáradhatlanul dolgozik anyai lelkesedéssel és kitartással, amennyit csak az ügy szerete adhat az embernek; s az ismét tagadhatlan, hogy Gelléri szereti az ügyet, melynek szolgálataiba szegődött s melynek szolgálatában ki is érdemelte, meg is szerezte már a hazai iparosság bizalmát, szeretetét és ragaszkodását.

Még csak azt kell a föntebbiekhez csatolnunk hogy — úgy látszik — országos érdeklődés mutatkozik a kiállítás iránt. Legalább följegosit e föltevése

azon körülmény, hogy Szegeden egy hét óta roppant tömege fordult meg az idegeneknek, kiket igazi magyar vendégszeretettel fogad a vendégszeretéről régóta híres alföld legnagyobb városa.

Ajánljuk olvasóinknak, hogy látogassák meg a szegedi kiállítást minél többen és szaporítsák azok számát, kik ezen tárlatból bizalmat merítettek önmagunk iránt, tehát önbizalmat — mondhatnók — öntudatot, melyre oly igen-igen nagy szükségünk van. De különben is ritkán lesz alkalmunk ilyen közel érni országos kiállítást, ilyen kényelmesen és ily kevés fáradsággal, költséggel megismerni a magyar ipar- és gazdaságot.

A nagy világból.

A szerb-török háború befejezéséhez közelit, ha ugyan hinni lehet a mindenfelől fölmerülő békés híreknek; hinni kell azonban ezen híreknek annál inkább, mert a szerbek kénytelenek békét kötni, hadseregük egészen tönkre lévén téve, nincs más út előttük, és mégis, mig Milán fejedelem egyrészt — persze titokban, a diplomatiát sarkalja a béke eszközése végett, másrészt a háború folytatására készül, legalább arra látszik mutatni azon körülmény, hogy most utolag 2 millió kölcsönt köt Oroszországban, azonkívül nyakra förré építették a barakkokat és megrendelt mintegy 15 000 db. katonaköpenyt, mint a „N. H.”-nak írják Nándorfehérvárból:

Abdul Kerim serege ismét megkezdte az akciót a egyidejűleg lép föl Alexinac-Deligrád és Paracsin ellen, sőt már Alexinac bevételét is jelentették; ezen birt, bár hivatalosan még nincs megerősítve, mégis biztosnak lehet tekinteni, mert a milicia teljesen beleunt a háborúba és nem akar vért ontani egy párt kedvé ért sem. A törökök, mint egy hiteles (nem török) tudósítás jelenti, 22,000 köpenyget, 45,000 puskát és 28 ágyut — nem elfoglaltak, hanem összeszedtek, mert a milicia otthagya a harctéren. A cserkeszek szerb köpenyekben parádroznak s szerb fegyvereket viselnek. Így állván a dolgok semmi esetre nem várható Alexinac megvédeése.

Valószínű, hogy a háború véres drámájának utolsó fölvonása kezdődött meg ezzel. Alexinac bevételé alkalmánál csak kezdetét képezendi a fegyvertények egész sorának, melyet, úgy látszik, nem szakíthat fébe többé semmi, csak Szerbia kimerülése és meghódolása.

A békealkudozásokról a következő hírek vannak: A hatalmak által elfogadott béke-alap a „Tagbl.” szerint következő: Szerbia fizet a portának 400,000 db. aranyat hadi kárpótlás fejében; a hatalmak majd meg fogják határozni a fizetés biztosításának garanciáit. Szerbia területe sértetlen marad, úgyszintén közjogi viszonya a portához. A hatalmak nem fogják a porta meg szállási jogát elismerni, a szerb milic szervezete szintén sértetlen marad, de a milickatonák száma nem haladhatja meg 20 ezret. A 4860 főből álló állandó sereg nem redukáltatik.

A „P. Ll.”-nak azonban Bécsből a következőket távirják: Nándorfehérvári kormánykörökben attól tartanak, hogy az alexinac véresegek folytán a békétárgyalások megakadnak, mert a törökök most alkalmánál más föltételeket fognak szabni, mint azelőtt. F. hó 23-áról a „B. C.”-nek távirják Nándorfehérvárból: Diplomaciai forrásból vett értesülés szerint a törököknek sikerült Horvatovicot teljesen elvágni Csernajeftől, s a hadügyminiszteriumban Alexinac önkénytelen elhagyásáról beszéltek. A konzulok közt a békekötési tárgyalások módja iránt teljes egyetértés uralkodik, csak hogy még mindig lehetetlen a tárgyalásokat megkezdeni, mivel a porta csak békéről és nem fegyverszünetről akar tudni, Risztic pedig ezt a béke-tárgyalások előfeltételeinek tekinti.

rajtam. Az látszott ki magaviseletéből, hogy nem igen örült a fölfűdözésnek; én legalább úgy vettem észre, hogy arca most egyszerre komolyabbá lett. — Ugy, mondá magában dűnyögve: te nem szoltál nekem erről semmit Sándor!

— Ha úgy gondolja gazd'uram, hogy jól cselekedtem, mondám: akkor nem bánom, ha később tudja is meg ezt a dolgot, ellenkező esetben bánom, hogy előbb meg nem mondtam.

— Furcsa, mondá egész ünérzettel Julcsa: szeretném tudni, hogy akár édes apám is mi rosztalálna abban, hogy valaki ellopott jószágainkat becsülettel megkeríti?

Édes István nem szolt semmit, tekintetével hallgatásra intette leányát, ki rosztalán kedvvel ment vissza a házba, azután nekem elmondá, hogy mi lesz szolgálataiban teendőm, azzal fölült a kocsi a leányához mit sem szólva, elhajtott; a másik tanyára ment, hol most foglalkoztak az isten áldásának takarításával a legnagyobb mértékben.

Nem vettem jó neven Edes Istvánnak e magaviseletét annyival kevésbé, mivel hallottam, hogy a családban Julcsa az egyetlen gyermek. Még mindig gazdám kecsija után bámultam s korholtam magamban Edes Istvánt, midőn Julcsa hangja esendült meg mellettem. — Ugy-e furcsa ember édes apám Sándor? mondá Julcsa, s egészen közel lépett hozzám, de azért ne haragudjék. — De hát nem értem az egészet, hogy jön hozzánk szolgálni?

(Folyt. köv.)

Világosan láttam, hogy ez az ember nem más, mint akitől Édes István úrújeit elvettem, s ez a gazember boszúból könnyen követhette el velem a múlt éjjeli merényletet. — Ilyen formán kezdtem gondolkozni, midőn lelkemben újra Julcsa jelent meg.

Alkonyodni kezdett, midőn a tanyára értünk. Julcsa a házból jött ki, midőn mi a tanya előtt megálltunk. Megfagyott ajkán a szó, midőn meglátott; rózsás piros arca előbb halvány, majd egészen veres lett. Édes István ezt nem vette észre, de annál inkább kezdtem én kérdezni magamban, hogy jó-e vagy rosztalán ez? Valóban, mintha bűnös lettem volna szigorú biróm előtt, úgy dobogott most szívem.

— No leányom, fogadtam már neked pástort. A gazda is, én is leugrottunk a kocsirol; én a lovaka-kartam kifogni, de Édes István nem engedte, megyek mondá a másik tanyára, addig úgy is maradhat.

Julcsa meg csak bámult s nagy sokára kiáltá el magát.

— Édes apám, hiszen ez Sándor!

— Edes István meglepetve tekintett rám. — Sándor? — hiszen tudom, hogy Sándor.

— Igen, de hiszen ez Bodor Sándor, erősíté Julcsa: hát nem ismerne kigyelmed?

En egészen megszegegyentülve álltam ott.

— Hát mikor mondtam én, hogy nem Bodor Sándor, mondá zavarral Édes István.

— Jól van ám, válaszolt kedvetlenül a leány, de ő volt az, ki a négy szép úrunket megkerítette. —

Édes István most végig tekintett még egyszer

andgy is megfoglyatkozott, ugynevezett első senekar iranyaban a muveit közönség csinál „Blauonntag“-ot.

Értesítések. Burg Lajosnak királyi tanyaföldje, egy vagy több darabban haszonbérbe kiadó. — Tordai Józsefnek földi réti kistőkei és alsóréti földjei haszonbérbe adandók; értekezhetni I. t. 280. számú házánál. — Farkas Gedeonnak vekeuzgi tanyaföldje 3 évre kiadó, s ott több takarmánya van eladó. — Dömsödi Tamásnak III. t. 222. h. sz. a derekegyházi oldalon egy házhely földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Ifj. Héjja Józsefnek a Jakszon 15 hold földje tanyai épülettel eladó. — Nyiri Nagy Ferenc örökösének Dónáton, a Kórogy parton 1 fertály földjűk örök áron eladó. — Kun Ferencnek II. t. 723. h. sz. 1 fertály tanyaföldje, a rajta lévő épülettel, eladó. — Pap Imrénének 425. számú háza eladó. — Horváth Bálint III. t. 39. sz. házában egy külön lakas bolt-helyiséggel est. Mihály naptól több évekre haszonbérbe kiadó. — Dögei Mihálynéknak az alsóréti 10 részlet szántóföldje több évre haszonbérbe kiadó, — értekezhetni a teési csárdánál. — Jakó Mihálynak kis Görgös utcai I. t. 332. számú háza eladó. — Néhai Pápai János I. t. 303. számú háza, Kajánon 2 fertály tanyaföldje, Nagynyomáson első házi földje, az alsó réten 5 részlet földje eladó, értekezhetni az örökösökkel. — Téli Sándornak Vositz Ferencnél birt 252 hold földje akár egészben vagy részletenkint alhaszonbérbe kiadó. Ifj. Sarkadi Ferencnek a terehalmi pusztán 100 hold földje alhaszonbérbe, vagy feles szántás alá kiadó. — Bözörményi örökösöknek derekegyházi oldalon lévő egy fertály földjűk eladó, értekezni lehet I. t. 616. sz. a. Nyiri Mihálynéval. — Pap Ferencnek királyi 6 fertály földje eladó. — Fodor Lajosnak vörösgy házi 3 fertály tanyaföldje a rajta lévő épülettel, és Bősériben 11 hold földje eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Czúckermann Bernátnak a szögi pusztán, szolnoki járásban 300 hold földje egészben vagy részletenkint feles munkálata kiadó. — Csákó Balog Ferencnek királyi 22 hold járandóság 3 évre bérbe kiadó, értekezni lehet öz. Szenyéri Istvánnal I. t. 568. számú házában. — A református egyház lapistói 68 hold szántóföldje est. Mihály napjától két évre haszonbérbe kiadó; értekezni lehet Sonnenfeld Gyulával a szentesvidéki takarékpénztárnál. — Töröcsk Jánosnak III. t. 390. sz. háza egészben vagy fele részben eladó. — Váci Bálintnak II. t. 247. számú háza eladó. — A rom. kath. egyházi adóhátralékokat 15 nap alatt mindenki lefizesse, mert ellenesetben a lefoglalt tárgyak el fognak hozatni és árverés után eladottai, mállal a telmes költségeket mindenki magának tulajdonítsa. — Cukor Mózesnek alsóréti tanyaföldje pénzért vagy kéz gabonáért haszonbérbe kiadó. Ugyanott jönnőségű repce, vetőmagnak, kapható. — Kiss Pálnak királyi 62 hold tanyaföldje eladó, vagy eperjesi 183 hold földjeivel együtt haszonbérbe kiadó. — Pap Antalnak az alsóréti három részlet földje, és a kisérben 297. sz. háza haszonbérbe vagy örök áron eladó. — Bugyi Mihály III. t. 33. sz. háza kedvező föltételek mellett szabad kézből eladó. — Patáky Sándor és Gyula testvéreknek közösen birt III. t. 284. sz. házuk kedvező föltételek mellett eladó; értekezni lehet Patáky Sándorral. Pető Sándor II. t. 173. sz. háza és berekhatú első osztályú földje szabad kézből eladó. — Ifju Geretz Jánosnak I. t. 8-ik számú háza és egy hegyi szőlője eladó. — Kulinyi Bernát házában egy 3 szoba, konyha és hozzátartozókból álló lakosztály egy vagy több évre kiadó. — Kulinyi Manó a k. templomátellenében lévő bolt-helyisége sz. Mihály naptól kiadó. Püi Pálnak Tökén 205 hold földje, egy vagy három tagban eladó; — ugyanannak a Bősériben 167 hold földje eladó. — Hódi Józsefnek a háza és 1 1/2 fertály tanyaföldje kedvező föltételek mellett eladó. — Aszt. Balogh Mihályné örökösének Uri-utczában lévő házuk örök áron eladó, vagy haszonbérbe kiadó. — Bajkai Sámuelnek Dónáton 1 fertály földje 3 évre haszonbérbe kiadó, Kajánon pedig 4 hold földje örök áron eladó, ugyanott két varrógép eladó. — Davidovich István, lelkésznek zalotai és réti földje haszonbérbe kiadó. — Kohn Gábornak 300 hold jó legelője őszi és tavaszi legeltetésre kiadó, ugyanott takarmány is kapható telelérő birkáknak. — Néhai Sas Károly örökösök vásárhelyi utban lévő tanyaföldjűk haszonbérbe vagy feles munkálata kiadó, ugyanott 10 ües kazal buzaszalma és annak törökeje, polyvája eladó. A tulajdonossal értekezhetni lehet Soós Lajosnál. — Tóth József mézeskalácsosnak pönköchati tanyaföldje örök áron eladó, akár részletenkint, akár egy tagban. — Szarvas Franciskának a Mucsiháton 18 hold földje kedvező föltételek mellett eladó, vagy haszonbérbe kiadó. Értekezni lehet Ónodi Sándor ügyvéd urral. — Bazsó Sándornak a Jakszonban 2 1/2 hold földje örök áron eladó; értekezhetni I. t. 35. sz. a. — Nyiri Lajos II. t. 466. sz. a. lakosnak szentlászlói két első oszt. földje eladó.

Színház.

(—6) Szombaton, aug. 19-én „Fortunio dala.“ vig operette. A társulat kara, mint mindig, most is ósz-szevágóan és szabatosan énekelte. Az egyes tagok közül megemlítendőek tartom Breznayt (Fortunio) Szent-tyes Vilnát (Bálint) és végül Krecsányinét (Friquet), ki bár hangja kissé fátyolozott volt, kedves játékaival méltó tapsokat aratott.

Ezt megelőzte „Fips, a híres nőszabó.“ énekes bohózat, melynek cimszerepe Dálnokynál a legjobb kezében volt; a közönség jól mulatott, Dálnoky pedig megérdemelt tapsokban részestült, sőt egyik coupletját ismételnie is kellett. A többi szereplők is mind megállták helyüket.

Vasárnap, aug. 20-án, diszeloadásul: „Sz. István, első magyar király“ című tragédia került színre meglehetősen sikerrel, melyet előmozdítottak: Breznay

(a cimszerepben), ki helyes follogással és annyi érzéssel játszott, hogy a jelenvolt szép számú közönség osztatlan tetszése gyakori tapsban nyilvánult, Dezső (Imre herceg), Tokayné (Crescimira) és Krecsányi (Vasul). Ferency is helyes follogással játszta a celszövi és allatos Páter herceg szerepét.

Kedden aug. 22-én Szent-tyes Vilna jutalomjátéka „Orpheus a pokolban;“ közönség kevés volt, de azok, kik jelen voltak, melegen fogadták a jutalmazandót, ki a közönségnek egész estén át irányában, tapsokban nyilvánuló elismerését teljes mértékben kiérdemelte gyönyörű énekével és szabatos játékaival Euridice szerepében. Különös megemlítést érdemelnek még a szereplők közül Breznay (Jupiter), Kiss Ferenc (Pluto), Dezső (Orpheus) és végre Dálnoky (Styx John), kik közül Breznay és Dálnoky remekeltek szerepeikben. Ezen előadásról bátran elmondhatjuk, hogy az minden részében tökéletesen sikerült volt. Emelte a műélvezet még Puresi Miaka, a Békés csabai első népzene-társulat cimbalmasa, ki a jutalmazandó iránti szíveségből a folvonások közt pedál-cimbalmon játszott népdalokat oly szép sikerrel, hogy azok befejezése után valódi tapsvihartört ki, mely mindaddig nem szűnt, míg játékát nem ismételte.

— d. Szerdán: „33 333 forint 33 1/4 krajcár,“ című vígjáték, melynek tárgya ugyan elég könnyű arra, hogy francia vígjáték válgék belőle, de mely azért bővölködik mulató jelönetekben. Különösen eredeti alak a főszereplő Grivel János, falusi iskolamester, egy zsugori ember, kit Breznay kitűnően személyesített. Jól játszottak még Tokayné (Janetta), Dezső (Bondrille) és Dezsőné (Heloise). A színház üressége sokkal állhatatosabb, mint hittük volna; még folytonosan ásitó padoknak tartanak előadást.

Csütörtökön: „A haramiák.“ Schiller szomorú játéka. Ez egészben és részleteiben élvezetes előadás sikeréből a legnagyobb rész Dezső Ödönt illeti, ki egy-maga két személyt, a darab legnagyobb szabású szerepét: Moor Károlyt és Ferencet játszta. E nehéz váltakozással szinte kétségbeestünk a siker fölött; de Dezső arról győződött meg, hogy alkító tehetsége nem minden pi, amennyiben mind a két szerepnek megfelelt. Es aki tudja, hogy Moor Ferenc vagy Károly egyenként is mennyire próbára teszi még a jó színészt is, méltányolni fogja azt, amit Dezső nyújtott. — Mellette Dálnoky (Maximilián) és Tokayné (Amália) tünnek ki elég jó alakítás által; gyöngébbek voltak Ferency (Spiegelberg) és Krecsányi (Hermann), kik kedvetlenséggel játszottak, ami, még ha okuk volt is rá, kárbotzatandó.

Az előadásokat még mindig kevesen látogatják annak dacára, hogy a társulat jó erővel rendelkezik és képes igényeinket kielégíteni. Vagy tán egyáltalában nem vagyunk már képesek színtársulatot föntartani, és haladás helyett, visszafelé megyünk azon, városok vagy faluk sorába, melyeket a szinagagatók úgy kerülnek, mint ördög a tőmjént?

Irodalom.

* Az „Apollo“ című zeneműfolyóirat ötödik kötete legújabbban megjelent augusztusi füzetének tartalma: 1) Capriccio Bella J. L-től. 2) Komoly magyar nóta, lakodalmas és enyelgő frisek, Csermák Antaltól, zongorára átírta Wachtel Aurél. 3) Sarolta keringő, zongorára szerző Békly György. 4) Faticnia négyes, Suppé Ferenc hason című operetteje után zongorára szerző Nagy Béla. A borítékon: Dr. Ambrós A. W. Uj zeneművek bírálata. — Vegyes. — Zeneműgyűjtemény. Az előfizetési ár egész évre 6 frt, félévre 3 frt. A jelen szám 1 frtért külön is megszereshető. Az előfizetés vidéken legelőszerebben a postahivataloknál, postautalványozás után eszközölhető, Budán, az „Apollo“ kiadó-hivatalában, vizirások, fűteten 220 sz. a. Minden eddig megjelent szám és kötet ugyanott leszállított áron kapható.

* „El a deficittel!“ című röpirat jelent meg Deutsch Gerontól, mely az országos deficit okait igyekszik fejtegetni. Kiváncsiságból is megveheti bárki, mivel igen olcsó (12 kr.) és kényelmesen (lapunk kiadója: Cherrier János könyvkereskedésében) megszereshető; megjegyezzük még, hogy ugyanezen röpirat német nyelven is kapható.

* Az „Uj Idők,“ ezen Benedek Aladár által szerkesztett szépirodalmi, társadalmi és művészeti hetilap 34-ik száma ismét változatos tartalommal jelent meg. E lap előfizetési ára negyedévre 2 frt 10 kr., mely összeg a kiadó-hivatalhoz (Budapest, papnövelde-utca 3-4 sz.) küldendő.

* A „Magyarország és a Nagyvilág.“ 34-ik számának tartalma: Szöveg: Nyári Pál síremléke Nyáregyházán. Gabriella, K. Tóth Kálmán beszéle. Maurer János, a dunaföldvári veiszenyevezés győztese. A tizenkét hónap. VIII. Augusztus. Elsőzött lapok. Uti emlékeimből. Az országos közkiállítás Szegeden. (Gelléri Mór.) A fővárosból: Egy kissé végig a kerépesi uton. (Aliquis.) A kis grissette, Sand György elbeszéléseinek folytatása. Különfélék, stb. Rajzok: Nyári Pál síremléke Nyáregyházán. — Svajci képek: Az engstenli szorosban. A Titlis oldalában. A titlisi jégmezőn. — Maurer János. — A szegedi országos kiállítás színhelye. Marmarosi képek: I. Suliguli. II. A visói völgy. III. A brébi fürdő. Ajánljuk e tartalmas szépirodalmi lapot tisztelt olvasóinknak; előfizetési ára negyedévre 2 frt 50 kr. (Kiadó-hivatal: Athenaeum).

Különfélék.

— Az orsz. dalárünnepély utolsó mozzanata volt a hétfőn délelőtt tartott bezáró közgyűlés, melyen a jury ítélete kihirdettetett s a jutalmak kiosztattak. A bíráló bizottság ítélete szerint az első díjat, a szegedi hölgyek díját, a kolozsvári dalkör nyerte el, a 2-ikát a losonci, a 3-ikát az ugvári, a 4-ikét a h. m. vásárhelyi, az 5-ikét a bonyhádi, a 6-ikát a n. vávardi, a 7-ikét a n.-zombori dalárda. — A két év múlva tartandó orsz. dalárünnepély rendezésére Pécs városa tett ajánlatot, mit a gyűlés örömmel fogadott el. — A jövő gyűlés tisztikara következőleg alakítottat meg: Elnök: Királyi Pál, alelnök: Bartai Ede; titkár: Ábrányi Kornél, pénztárnok: Engeszer Mátys és 20 vál. tag. Engeszer és Ábrányi urak eddig élvezett díjaikról lemondtak, a közgyűlés azonban utasította az igazválasztmányt, hogy a munkaidőkre kellő díjazásukról gondoskodjék. — Az Erkel Ferencnek és Ábrányi Kornélnak régebben följárniott s már kész díszes ajándékok (ezüst asztali tálcá és ezüst serleg) átadása egy 5 tagú bizottságra bízott. — A közgyűlés zajos éljenzéssel oszlott szét.

* A Dugonics-Album, melyet a Szeged város közönsége által Dugonics emlékére emelt szobor leleplezési ünnepélye alkalmából Farkas Antal és Nagy Sándor szerkesztett. megjelent, nagy 8-rét alakban. Tartalmazza Dugonics élet- és jellemrajzát, kivonatokot és mutatványokat Dugonics műveiből s vegyes közleményeket. — A különös érdeku füzeti ára 1 frt, diszköteben 2 frt s kapható Burger Zsigmond özvegyének könyvkereskedésében, Szegeden. — Ajánljuk Dugonics emlékének kegyelői figyelmébe.

* Halál a menyegző napján. Kővárvidéken egy faluban vígan folyt a lakadalom. Lakodalom után elindult a nászszereg a völgyény falujába, mely a Szamoson túl két mérföldnyire fekszik. Midőn azonban a násznép a Szamoson át akart kelni, az egyik csónak, melyben a völgyény és menyasszony negyedmagukkal ültek, a hirtelen jött szél által fölborítottván, valamennyien a vízbe estek, s bár a segély gyorsan érkezett a menyasszony behalt a vízbe Igy lett a vig lako dalomból szomorú temetés.

— In vino — méreg. Többször jöttek már nyomára, hogy lelkiismeretlen korcsmárosok és borkezeskedők mérges tartalmu anyagokat is kutyvasztanak abba a keverékbe, melyet „ménesi“, „somlyói“ fejében drága pénzen mérnek. A napokban egy ily habarcnak majdnem áldozatul esett egy borkedvelő. Fölöntött a garatra s aztán oly rosszul lett, hogy orvost kellett hivatni, ki nemcsak részegségi, de mérgezési tüneteket is konstátált s az esetet illetékes helyen azonnal följelenté. A borkedvelő még mindig életveszélyben van.

— A szerb fejedelem komája az orosz cár lesz. Mint táviratilag jelentük, Sándor cárt az ujszülött Obrenovics keresztapjával Milán fejedelem sajátkezüleg irt levélben kérte föl, s a cár a komaságot el is fogadta. Egy külön képviselőt küld majd a keresztelőre Nándorférférvára. Milán fejedelem az ünnepélyes aktus megtörténtéig Nándorférférváron marad.

— Tűzvész. F. hó 15-én Somogy megye Csurgo községében dél táján tűz ütött ki, és az egész falu a lángok martaléka lett. A csurgói tűzoltó-egylet, mely sajnos, későn érkezett, ereje megfeszítésével dolgozott. Mindamellott a falu porrá égett, csupán 4-5 ház és a templom maradt sértetlenül. A tüzet a sok gabna, a sok fa és a nagy szél elősegíték. A tüzet egy négy éves fiu okozta, ki a kazalnál gyújtóval játsza, tüzet rakott, minek következtében a kazal csakhamar lángot kapott.

* A montenegróiak kegyetlenkedéséről újabb adatot közöl a bécsi „Deutsche Ztg.“ A civilizáció e bajnokai még most sem igen tudnak lemondani az orrcsonkítás ártatlan passiójáról. Mahmud távirati uton kérte föl a ragézi angol konzult, hogy tegyen kollegáival egy kis kirándulást Podgoricába, s győződjenek meg személyesen, hány török került ki a humáus montenegróiak kezei közül ekép megcsönkítva. A konzulok azonban semmi kedvet nem éreztek kollegájuk fölhívásának engedni.

— Kajalon, Pozsony megye egy derék magyar községében, aug. 17-én reggeli fél 3 órakor tűz ütött ki, mely erős szél által élesztve, a „kis utca“ egyik oldalát egészen elhamvasztotta. 45 lakház, gazdasági épületek, egy csomó szarvasmarha és sertés, és — a mi e pillanatban a legnagyobb csapás — az illetők természetének és takarmányának legnagyobb része is a lángok martalékává lett. — Biztosítva csak kevés volt, s így a tűz által sok szegény család hajlék a élelem nélkül maradt.

— Rablások. Bács Földvállról írják a „N. H.“-nak, hogy ott f. hó 19-én a szerb templomot fényes nappal kirabolták. A délutáni órákban a harangozó a templomba ment, hogy rendes dolgait végezze, s ez alkalommal tanuja volt a büntény elkövetésének — de a rablótól, ki törrel volt fölfegyverkezve, annyira megijedt, hogy szólni se tudott; csak akkor kiabált torkaszakadtából segítség után, midőn a rabló reá emelte a tör. A zajra többen elősiettek a paplakból s utját állták a templomajton kimenekülni igyekvő rablónak; de ennek sikerült törével utat nyitni s nyomtalanul eltűnni a szomszédos épületek közt. — Török-Becsen is történt hasonló eset a mult napokban, hol egy rövid-áru-boltot ismeretlen tettesek egészen kiraboltak. A kár itt meghaladja a 20,000 frtot.

Legujabb.

Belgrád, aug. 23. (Hivatalos.) Tognap volt a negyedik csatanap Nis és Alexinac közt. A harc véresebb és elkeseredettebb volt az előbbieknél, és késő éjjelig tartott. Mindkét fél megtartotta állásait, jóllehet a törökök száma az erősítések következtében 50,000 főre növekedett. Valamennyi tudósítás dicseri a szerb csapatok hősiességét (?) magatartását. Ma a harc legnagyobb mérvben megújult. A szerb hadsereg Zajcsár, az egyetlen törökök által megszállott város elé érkezett.

Konstantinápoly, aug. 23. A szerbiai török csapatok parancsnokai jelentették a kormánynak, hogy valamennyi hadtest összeköttetésben van egymással, s hogy Alexinac eleste után, melyet a török agyúk dominálnak, a Belgrád felé való közös előnyomulást misem fogja akadályozni.

Belgrád, aug. 24. (B. C.) Az Alexinac mellett ütközötek minden heveségük és hosszadalmasságuk dacára nem voltak egyebek kisebb elfoglalásoknál melyekben aránylag véve kevés csapatok vettek részt. Tegnapielőtt a szerb csapatok az eláncolt helyeket nem hagyták el s csakis védelemre szorítottak. Deligrád szakadatlanul erősítették. Elelmiszer hiánya miatt vagy a panasz.

Felelős szerkesztő: Kulinyi Zsigmond.

